

Farkas Arnold Levente

Czédrusból

*Az imám hetvenkilenczedik
felesége imádta a sivatagot.
Mosolyától, amit a szent
hagyomány előírásainak meg-*

*felelően a teremtett világ
dolgai elől elrejtett, megolvad-
tak a hóemberek, a hóhér
hóembere, a halálraítélt*

*hóembere és a törvényhozó
hóembere. A mondat tükör-
képe árnyékot vet a céltalan*

*homokra. Megtévédtt angyalok
építettek homokvárat az oázis
látszata köré. Nem volt igaz.*

*

*Brutális módon meggyil-
kolták. Valaki levágta a fejét.
Erről a szörnyű tettről be-
szélget péntek délután a ba-*

*zárban a kalifa huszonhar-
madik felesége az imám het-
venkilenczedik feleségével.
Czédrusból csináltatna kopor-*

*sót neki, pedig talán éppen ő
ölte meg hűtlenségéért, ha di-
vat volna ezen a vidéken a*

*koporsós temetés. Külön ke-
rül a test és külön kerül a
fej. A feltámadás gyönyörű.*

*

*Czölöpökre épült házakról
olvas, persze csak titokban,
hiszen hivatalosan nem volna
szabad ismernie a betűkhöz*

*tartozó jelentést. Az imám
hetvenkilenczedik feleségének
lenni megtiszteltetés. Arczán
a hajnalt csak alkonyatkor*

*látja a férje, ha nem éppen
egy másik számot választott
a kilenczvenkilenczből. A*

*hentesnek csak négy felesége
van. A próféta megtiltotta
a próféta ábrázolását.*

*

*Decemberben ünneplik a
keresztények annak a másik
prófétának a megtestesülését.
Az imám hetvenkilenczedik*

*felesége nem tudta, hogy
a keresztények az iszlámból
kölcsonőzték a rózsafüzért,
amit az igazhitűek abból*

*a lélekvándorlást hirdető
vallásból vettek. Enyhe a tél
ezen a vidéken, ahol nincs*

*divatban a koporsós temetés,
ám mégsem illik szeretkezni
a kitérdelt imaszőnyegen.*

Erdő felől

*Erdő felől a fehér szél
megérkezik, mégsem kevély,
a tavaszi barkán zenél,
mint hajnalban tétova éj.*

*Erdő felől a fekete
fény érkezik, neve nincsen,
a mosolya félrebillen,
talán meg is halok bele.*

*Erdő felől láthatatlan
alak fúj egy felhőfoszlányt,
lemossa a tékozló lányt,
a víz csöndje az én szavam.*

*

*Erdő felől a fehér fény
úgy érkezik, hogy nincs neve,
a keresztben vérző tenyér
feltámadást játszik vele.*

*Az áruló tölgyfát keres,
erős ágat, ami bírja
a test súlyát, mert keserves
a léleké, porba húzza.*

*Mennyország, ha nem létezik,
értem nincs, de az angyalok
szárnyuk alatt megkérdezik,
hol az isten, elhallgatok.*

*

*Abdera a térképen rajta van.
Az idő emlékét eltörli majd
az idő emlékének a neve.
Ha egy mondat grammatikailag
létezik csupán, a dolgok szelíd
árnyékával fogócskázik a fény.
Változás ott van, ahol történik
valami. Az oltár alá szorult*

*a templomépítkezés kezdete.
Fekete harmatot ont a hajnal.
Leporolja a szárnyát az angyal.*

*

*Erdő felől a fehér szél
halkan lépked, mert ő is fél
attól, ami nem létezik,
halottakra emlékezik.*

*Erdő mélyén szélcsend honol,
parázs fölött füst dorombol,
a valóság átváltozik,
szarvastetem vére szaglik.*

*Erdő alján az avarban
halál készül mozdulatlan,
szeme csukva, szíve alszik,
öntudatlan nyújtózkodik.*

A harmónia madarai